

La responsabilitat dels professors

Hem arribat a fi de curs i en aquests moments tothom, qui més qui menys, es pregunta com han anat aquest any els exàmens dels nois i perquè han anat tant bé o tan malament. Més ben dit, només es pregunta quan han anat malament.

També ha arribat el moment de fer projectes pel curs vinent i de rebot es planteja el problema dels mestres. No hi ha professors, i de vegades els que hi ha no són com cal (almenys aquests són els que fan parlar més). Tot seguit, per arrodonir el problema, es comença per voler donar més responsabilitat als professors, demanant més entrega, més capacitat i més coneixements.

Tot això està molt bé. Sempre és interessant fer-se preguntes i val la pena fer-ne algunes més. Preguntem-nos d'una vegada: Perquè no hi ha prou mestres? Perquè no hi ha més bons professors? Aleshores, en contestar, serà necessari repartir millor les responsabilitats. És necessari que els educadors siguin més responsables, que sentin més amor per la seva professió, que exercitin en ells mateixos la virtut que volen ensenyar, etc., però també cal que els alumnes es donin compte de la labor dels seus mestres, i que els respectin i els estimin, que els pares procurin explicar això als seus fills i sobretot que els responsables permetin i fomentin la possibilitat d'una vida digna i decorosa a tots aquells que han de viure de l'ensenyament.

Mentre per ensenyar sigui necessària una vocació massa gran; mentre encara es parli d'un educador com d'un pobre home; mentre no se li concedeixi la dignitat que té, i ha de tenir qui cuida de l'educació dels homes de demà, no solament no hi haurà bons mestres, sinó que fins i tot serà difícil que n'hi hagi de dolents i la responsabilitat serà de tothom: dels educadors, dels alumnes, dels pares, dels dirigents i dels governants.

- P. P.

En este número:

Un moviment patronal

Libros - Libros - Libros

EDITORIAL

L'hora dels seglars

I - L'apostolat seglar. La col·laboració dels seglars en la difusió del missatge de Crist és tan antiga com la mateixa Església. L'Església ha necessitat sempre que els seus sacerdots es veïessin ajudats per l'acció dels fidels seglars. Cal que el Crist sigui conegut i necessita, per això, de sacerdots i fidels.

La nostra època és per excel·lència l'època de la col·laboració seglar. És una necessitat sentida en tota l'Església.

Aquesta inquietud de tota l'Església ha nascut també entre nosaltres. Els nostres seglars —joves, noies, homes, dones— han sentit la urgència del seu apostolat, de la seva col·laboració. Potser amb més sinceritat que mai. Potser amb més sentit de responsabilitat que mai. Ens trobem davant d'un fet innegable que mereix i necessita l'ajuda i l'encoratjament de tots.

II - L'organització. L'Acció Catòlica, volguda pels Papes, realitzada pels Bisbes, no és altra cosa que la unió de les forces seglars, l'organització del seu apostolat. Organització i unió que fan més eficaç la seva acció i l'entronquen amb l'apostolat dels sacerdots.

Per això la definirà Pius XI: « no és altra cosa que l'ajuda donada pels seglars a l'obra apostòlica de la jerarquia », i Pius XII: « col·laboració dels seglars en l'apostolat de la jerarquia ».

Precisament per aquesta unió en l'apostolat jeràrquic, té l'Acció Catòlica completa llibertat, de tal manera que atacar l'Acció Catòlica — són paraules de Pius XI — seria atacar la mateixa Església.

III - El seu fi espiritual. El seglar, impulsat per la seva fe i el seu Baptisme, vol difondre el descobriment que ell mateix ha fet: el Crist mort i ressuscitat per nosaltres.

El fi de l'Acció Catòlica no pot ser altre que la presentació als homes de l'obra de salvació realitzada pel Crist, que és continua en l'Església. Sempre serà aquest el seu fi essencial.

Per això el seglar d'Acció Catòlica es torna apòstol, col·labora y ajuda a que l'Església realitzi la seva missió de fer sabedors a tots els homes de la bona nova del Crist.

Serà necessari, perquè aquest moviment apostòlic sigui eficaç, determinar amb seriosa reflexió els objectius concrets, les etapes, els mitjans més actuals, pels quals hem de presentar —organitzadament— el missatge del Crist. Cal organitzar constantment el nostre moviment d'apostolat dels seglars.

IV - Una acció sobre les estructures Insistint en el seu fi espiritual, no podem descuidar que l'Acció Catòlica — com la mateixa Església — té una missió sobre les institucions temporals. No es tracta d'una intervenció en l'acció ciutadana, cosa que sens dubte queda fora de la finalitat de l'Acció Catòlica, sinó d'una acció sobre l'ambient a fi de que aquest sigui més apte per a rebre la veritat del Crist. Per tant, la finalitat és sempre apostòlica.

Ens interessa difondre el concepte cristià de l'home, de la família, del bé comú nacional i internacional, perquè influeixen en la difusió del missatge de Crist.

Exemple meravellós d'aquesta acció doctrinal sobre les institucions humanes són

(Segueix a la pàgina 5)